

DUMNEZEU CARE ESTE BOGAT ÎN ÎNDURARE

Puteți să vă așezați. Am fost foarte surprins când am intrat și l-am văzut pe fratele Moore și pe frații și prietenii pe care-i cunosc de mulți ani. Este într-adevăr un mare privilegiu să-i văd în seara aceasta aici. Mă simt atât de mic când stau aici și vorbesc în prezența atâtor teologi, dar nădăjduiesc că dacă nu am dreptate în ceea ce spun, mă vor corecta.

Ne bucurăm mult pentru că o avem printre noi pe sora Rose. Astăzi am luat prânzul cu fratele Shores și cu delegatul lui, și în timp ce veneam înapoi, fratele Williams mi-a spus că sora Rose este foarte bolnavă. L-am făcut o vizită scurtă și ne-am rugat împreună. Ea avea febră mare și era într-adevăr bolnavă, dar după o rugăciune scurtă, Domnul ne-a spus: „Va fi vindecată, iar seara va fi prezentă în adunare.” Și iată că într-adevăr în seara aceasta este aici.

Soră Rose, ridică-te puțin să te poată vedea. Îi suntem mulțumitori Domnului pentru aceasta. Ea era în pat pentru că avea probleme cu gâtul, dar Domnul a pus-o pe picioare. Ne bucurăm pentru aceasta și Îi mulțumim scumpului nostru Domn.

Noi am avut timpuri minunate împreună, iar mâine seară vom fi la hotelul Ramada. Nu uitați: mâine seară vom fi aici la Ramada Inn. Înseamnă că trebuie să mă mai suportați o seară.

Aseară v-am ținut prea mult, deși la începutul anului mi-am propus că mesajele de trei, patru sau cinci ore, le voi scurta la doar 30-40 de minute.

Aseară v-am povestit că soția mea m-a lăudat și mi-a spus: „Ai făcut foarte bine,” deși am depășit puțin timpul, prin faptul că am vorbit 65 de minute în loc de 30.

În timp ce veneam înapoi, Billy m-a întrebat: „Despre ce vei vorbi?”

„Mi-am notat câteva texte biblice și mi-am făcut câteva notițe, dar încă nu știu, pentru că din unele din ele aș putea ține patru predici diferite. Mi se va da când voi ajunge acolo și voi vedea situația.”

„Ai promis că te vei ruga și pentru toți bolnavii,” a spus el. „Da? Câte numere de rugăciune ai?” „Două sute.”

„Atunci voi începe chiar din seara aceasta.”

„Gândește-te că ai numai cincisprezece minute la dispoziție, pentru că restul timpului l-ai folosit aseară.”

Cincisprezece minute? Atunci ar trebui să ne grăbim, nu-i așa? Am promis că ne vom ruga pentru toți cei care au numere de rugăciune și trebuie să ne ținem de cuvânt. Desigur, nu putem să vă punem pe toți în rândul de rugăciune și nici să vă chemăm pe fiecare în parte din adunare. Chiar dacă Duhul Sfânt ar permite acest lucru, nu aș fi în stare să-o fac, fiindcă mi-ar storce toată puterea. Dar noi știm că Dumnezeu este încă Dumnezeu și că vindecarea nu vine prin aceasta. El zidește credința și ne ajută să recunoaștem că suntem în prezența Lui.

În seara aceasta ne vom ruga pentru toți cei care au numere de rugăciune, iar mâine seară, la Ramada Inn, vom împărți și celelalte numere și ne vom ruga pentru toți, fiindcă mai avem doar seara de mâine. Cum am mai spus, mi s-a rezervat o seară la conferință și poate și timpul de la micul dejun. Depinde cum decurge totul.

Unul dintre vorbitori nu a venit încă. Cred că este vorba de fratele Humburg sau Amburgy, corect: Kash Amburgy. Este un nume german și nu îl pot reține nicicum.

Noi am avut un timp minunat în Domnul, iar dacă sunt străini printre noi, le spun: Ne bucurăm că ați venit printre noi și credem că Domnul vă va binecuvânta. Rugăciunea mea este ca în seara aceasta când ne vom despărți, să nu mai fie nici un bolnav, pentru că Îl așteptăm pe Domnul să vină în puterea Sa cea mare și să-i vindece pe toți bolnavii și suferinzii.

Până mai înainte am vorbit cu unii personal, fiindcă am avut cazuri deosebit de grele. Domnul ne-a binecuvântat, fiindcă vestea s-a răspândit foarte repede, așa că am avut trei sute sau patru sute de oameni pentru interviuri și s-au supărat pentru că au fost nevoiți să aștepte mult. La cât timp ar fi fost necesar pentru fiecare caz în parte, ar fi trebuit să aștepte un an, poate chiar doi, pentru un interviu, deoarece se pot ține numai între adunări. Mai mult, pentru fiecare caz în parte trebuia să așteptăm până când ne spunea Domnul care este cauza exactă.

În seara aceasta, printre noi sunt oameni sperați care au participat la aceste interviuri. Este adevărat? Să vă vedem mâinile. Este vorba de interviurile speciale. Da, acolo era prezent Cineva, așa că noi am așteptat să vedem ce va spune Domnul pentru fiecare caz. Apoi a trebuit să mă opresc și i-am spus lui Billy că nu mai pot continua cu aceste discuții individuale. Eu am trecut a doua oară de douăzeci și cinci de ani, iar când îmbătrânești nu mai este așa cum ești obișnuit, ci pașii îți devin tot mai mici. Fratele Moore nu simte încă nimic din toate acestea, deși cred că suntem de aceeași vârstă. A curs multă apă pe râu, de când tu, eu, fratele Brown, fratele Outlaw, fratele Garcia și fratele Fuller am venit pentru prima dată aici. Este vreunul dintre acești frați aici? Dacă da, ridicăți mâna. Dacă nu mă înșel, acolo este fratele Fuller. Da, este și fratele Outlaw. Fratele Garcia nu mai este în Phoenix, așa-i? El s-a mutat în California. Au fost timpuri minunate. În ce mă privește, eu cred încă același mesaj pe care l-am avut atunci, și anume că: „*Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.*” În vremea aceea, Becky era mică, pentru că au trecut optsprezece ani de atunci. Acum ea este o fată înaltă, grasă și urâtă, de nouăsprezece ani. Unde ești, Becky? Ea se va revanșa pentru aceasta. În vremea aceea o țineam în brațe, dar acum mi-ar fi greu să fac aceasta.

Îmi amintesc o adunare a fratelui Garcia, din vremea când era mică. Atunci am spus: „În seara aceasta avem o adunare internațională, pentru că le vorbesc

spaniolilor, soția mea este nemțoaică, eu sunt irlandez, iar fetița mea cea mai mică este indiană.” Desigur, mă refeream la Becky.

Când mă îndreptam spre ușă, după încheierea adunării, a venit la mine o fetiță și mi-a zis: „Frate Branham...”

„Da, dragă, ce dorești?” „Nu crezi că fiica ta este cam palidă ca să fie indiană?” Voi știți că ea este blondă. „Păi, numai în comportament este indiană.”

Îi mulțumim Domnului pentru că în seara aceasta putem fi din nou aici. Înainte de a ne apropia de Cuvânt, am vrea să ne apropiem de El, pentru că El este Cuvântul; și dacă vi se descoperă Cuvântul, atunci El este în voi. Aseară am vorbit despre „Sămânța de dezbinare”. V-ați bucurat? Și de binecuvântările Domnului? M-am bucurat mult pentru că v-am putut aduce mesajul acesta, fiindcă putem vedea care este sămânța de dezbinare.

Este în seara aceasta vreo problemă deosebită, ceva aparte? Unii dintre voi, sau chiar toți cei care veți fi în rândul de rugăciune, ar trebui să spuneți: „O, Doamne, ai milă de mine atunci când se va ruga pentru problema mea. Fie ca credința mea să crească atât de mult încât să pot primi ceea ce cer.” Poate este cineva care are vreo rudă bolnavă. Vreți să ridicați mâna? Voi nici nu bănuieți ce simt când văd câtă suferință și necaz este. Frați predicatori, uitați-vă și voi! Și dacă eu simt aceasta, cum este Tatăl ceresc? Desigur. Să ne rugăm.

Doamne Isuse, ne apropiem de tronul cel mare de îndurare, în Numele acesta minunat, pentru că oamenilor nu le este dat nici un alt nume în care să fie mântuiți, decât Numele Domnului Isus Hristos. În Numele Lui venim să Te rugăm, Tată ceresc. Primește-ne în seara aceasta ca pe copiii Tăi credincioși. Iartă-ne necredința, Doamne și ajută-ne să credem fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu, pentru tot ce avem nevoie.

Tu știi, Tată, ce este în spatele mâinilor ridicate: boli, neazuri în familie, probleme financiare, unii sunt oboșiți și epuizați, alții sunt decăzuți și păcătoși, etc. Dar oricare ar fi neazul lor, Tu ești mai puternic decât orice dușman. De aceea, Te rugăm să ne ajuți să înțelegem că toți dușmanii noștri sunt biruiți, chiar și moartea, pentru că noi suntem ascunși în El, în Cel care ne iubește, S-a jertfit pentru noi și ne-a spălat prin sângele Lui, așa că suntem mai mult decât biruitori.

Doamne, Te rugăm să îndepărtezi în seara aceasta toată necredința, toate îndoielile, toată nesiguranța și tot ce nu este dumnezeiesc în viața noastră, astfel ca Duhul Sfânt să aibă primul loc în inimile noastre. Îngăduie ca El să ne vorbească în mod supranatural și cu putere, astfel încât să-i trezească pe cei morți duhovnicește, să le dea sănătate celor bolnavi și suferinzi și să întărească genunchii și mâinile slăbănogite, fiindcă dorim să vină un timp de înviore și de bucurie.

Doamne, îngăduie ca în seara aceasta să fie străpungerea, pentru ca atunci când vom merge la Ramada Inn, să începem cea mai puternică conferință care s-a ținut vreodată în orașul acesta. Tu ai spus: „Dacă poporul care este numit după Numele Meu, se adună și se roagă în Numele Meu, Eu îi voi asculta din cer.” O, Dumnezeu, fă ca acest lucru să se întâmple și în seara aceasta!

Tată, noi citim Cuvântul, dar Tu ești singurul care ne poți da tălmăcirea Lui, fiindcă ești propriul Tău Interpret. Te rugăm deci, să ne tălmăcești lucrurile despre care vom citi, pentru că o cerem în Numele Domnului Isus Hristos. Amin.

Mulți dintre voi își notează textele pe care le citește predicatorul, dar eu aș vrea să deschideți împreună cu mine la Epistola către Efeseni.

În ultima duminică am vorbit despre Epistola către Efeseni paralelă cu cartea lui Iosua din Vechiul Testament. Aceasta este Cartea mântuirii.

Mântuirea are două domenii diferite: „a ieși afară” și a „intra înăuntru.” Mai întâi trebuie să ieșiți afară. Unii oameni vor să ducă lumea cu ei înăuntru, dar pentru a intra în Hristos este nevoie să ieșiți din lume; pentru a intra în credință, trebuie să ieșiți din necredință. Nu este voie să fie nimic în cale. Pentru a avea credința adevărată, trebuie să lăsați în urmă absolut tot ce este în contradicție cu Cuvântul lui Dumnezeu. Numai așa veți ajunge în credință.

Cartea lui Iosua este „Epistola către Efeseni” a Vechiului Testament. Moise a reprezentat Legea care nu putea mântui pe nimeni, dar harul a putut. „Iosua” înseamnă același lucru ca și Isus: „IaHVeH Salvatorul.”

Noi observăm că am ajuns din nou într-un timp efesian. Denominațiunile noastre intelectuale și programele noastre au ajuns la Iordan, de aceea avem nevoie din nou de o stare efesiană.. Avem nevoie de un Exod, de „o ieșire afară” și o intrare înăuntru pentru răpire. În seara aceasta vom citi din **Efeseni 2.1-5**:

„Voi erați morți în greșelile și în păcatele voastre

în care trăiați odinioară, după mersul lumii acesteia, după domnul puterii văzduhului, a duhului care lucrează acum în fiii neascultării.

Între ei eram și noi toți odinioară, când trăiam în poftele firii noastre pământești, când făceam voile firii pământești și ale gândurilor noastre și eram din fire copii ai mâniei, ca și ceilalți.

Dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, pentru dragostea cea mare cu care ne-a iubit,

măcar că eram morți în greșelile noastre, ne-a adus la viață împreună cu Hristos (prin har sunteți mântuiți).”

De aici voi lua cuvintele: „**Dumnezeu, care este bogat în îndurare,**” pentru mesajul cu același titlu: „**Dumnezeu, care este bogat în îndurare.**”

Aș vrea să observați cuvintele spuse de Pavel aici: „...*El ne-a adus la viață.*”

„Voi erați morți în greșelile și în păcatele voastre

în care erați odinioară, când trăiați în poftele firii voastre pământești și ale gândurilor voastre, dar v-a adus la viață.”

Ce a cauzat această schimbare? Ce a făcut ca noi, care am fost morți, să fim aduși la viață? „Aduși la viață” înseamnă „înviați”. A fost o transformare de la moarte la viață. Nu există nimic mai mare pentru un om, decât să fie adus de la moarte la viață. Dacă un om este mort fizic, poate fi înviat fizic, ceea ce este măreț; dar nimic nu este mai măreț ca atunci când Dumnezeu îl aduce la viață pe un om care era mort duhovnicește.

„Voi care erați morți.” Vedeți? Voi ați fost morți. Mulți dintre voi pot să privească în urmă și știu că odată au fost morți. Dar de ce nu mai sunteți morți în seara aceasta? Voi ați meritat să fiți morți, pentru că erați păcătoși, „*dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare...*” Asta este. Dumnezeu, care este bogat în îndurare, a adus schimbarea, nu noi! O, Îi sunt atât de mulțumitor pentru că este bogat în îndurare! Ce cuvânt măreț pentru noi, care am fost morți!

Aseară am vorbit despre sămânța care trebuie să moară. Dar ea nu trebuie doar să moară, ci să și putrezească. Dacă nu putrezește, viața nu va ieși niciodată la suprafață. „A putrezi” înseamnă „a trece, a dispărea.” Aceasta înseamnă că sămânța poate să răsară la viață numai atunci când părerile și gândurile noastre proprii dispar complet.

Aici voi aduce o mică învățătură, dar nu este nici o problemă dacă nu o veți crede. Eu cred că nici un om, nici un copil, nu se poate naște pe pământ fără cunoștința mai dinainte a lui Dumnezeu. Fiind infinit, El cunoaște toate lucrurile, și în clipa când se naște un copil în lumea aceasta, în el este Ceva.

Dacă va avea viață, în acest copil este Ceva ce va ieși la suprafață mai devreme sau mai târziu, pentru că sămânța aceea micuță este deja acolo. Dacă în seara aceasta aveți Viața veșnică și veți trăi veșnic, înseamnă că ați avut-o întotdeauna în voi, pentru că există numai o Viață veșnică. Voi ați existat întotdeauna. De ce? Pentru că suntem o parte din Dumnezeu, iar Dumnezeu este singurul care are Viața veșnică, singurul care este veșnic.

Atunci când Avraam i-a adus zeciuală lui Melhisedec, acest lucru i-a fost socotit deja strănepotului său Levi, care se afla încă în coapsele lui. Vedeți, Levi a plătit deja zeciuală, pentru că era în coapsele lui Avraam când el a făcut aceasta.. Într-o dimineață aș vrea să vorbesc și despre tema: „Cine este acest Melhisedec?” dar o voi face în clădirea cealaltă.

Fiți atenți! Dumnezeu a știut încă de la început că va veni acel copil. Sigur că da! El știa pentru că este singurul care este veșnic și cunoaște toate lucrurile.

Noi suntem o parte din Dumnezeu; am fost întotdeauna, dar nu ne putem aminti pentru că am fost doar un atribut al Lui, am fost în gândurile Sale. Mai mult, dacă numele voastre sunt scrise în Cartea Vieții Mielului, au fost scrise înainte de întemeierea lumii. Încă de atunci, El a știut cine sunteți.

Nu spun aceasta ca să vă derutez în învățătură, ci pentru a vă elibera de frică și de groază. Voi nu știți încă cine sunteți, dar nu veți deveni fii de Dumnezeu, ci sunteți deja. Voi ați fost întotdeauna fiii lui Dumnezeu.

Dacă Dumnezeu v-a avut la început în gândurile Lui, înseamnă că o parte din voi,

și anume viața care este în voi, a fost de la început în Dumnezeu. Înainte de a apărea trupește pe pământ, înainte de a exista ceva, înainte ca El să fie numit Dumnezeu, voi erați deja unul din atributele Lui. Astfel, El a știut mai dinainte numele voastre, ce culoare va avea părul vostru; El a știut totul despre voi, dar trebuia să se întâmple ceva, pentru că erați păcătoși.

Mulți dintre voi sunt de acord cu mine, că în vremea când erați doar un băiat sau o fetiță, în voi era ceva ce vă făcea să iubiți anumite lucruri care pentru ceilalți copii nu erau importante, iar sufletul vostru gema împotriva lucrurilor rele.

Mai mult, El era aproape de voi deși erați păcătoși. Vă amintiți? Desigur. Ce era aceasta? Viața Lui care creștea în voi.

Apoi ați auzit Evanghelia. Poate ați mers la o comunitate, ați acceptat una sau alta sau ați trecut de la o denominațiune la alta, dar pentru că erați o parte din Dumnezeu, trebuia să fiți o parte din Cuvânt. De aceea, când ați auzit Cuvântul, ați știut de unde veniți și ați recunoscut Adevărul. De ce? Pentru că ați fost întotdeauna o parte din El; pentru că sămânța a fost întotdeauna în voi. Da, Cuvântul care a fost înainte de întemeierea lumii în voi, a recunoscut Cuvântul și astfel ați venit.

A fost la fel ca în povestirea mea cu vulturul. Un ou de vultur a fost clocit de o cloșcă. Atunci când a ieșit puiul, găina cloncănea, dar el nu o înțelegea. El nu înțelegea cum pot mânca puii de găină hrana care era prin curte și nu înțelegea scormonitul lor în gunoi. El era diferit de puii de găină, pentru că era un pui de vultur; de la început era un vultur. Așa este. Într-o zi, mama lui, care îl căuta, a trecut pe acolo, iar puiul de vultur a auzit strigătul ei care era total diferit de cloncănitul găinii.

Așa este cu fiecare credincios născut din nou. Voi puteți auzi multă teologie și toate contradicțiile inventate de oameni, dar când strălucește Cuvântul sunteți cuprinși de ceva și Îl urmați imediat.

El v-a dat Viață veșnică, vouă, care odinioară ați fost morți în păcate. Dar mai întâi de toate, este nevoie ca acolo să fie viață care să poată fi adusă la Viață. Prin cunoștința Sa mai dinainte, Dumnezeu a știut toate lucrurile și ne-a hotărât să fim fiii și fiicele Sale. Astfel, v-a dat viață veșnică și vouă, care erați morți în păcatele și greșelile voastre în care ați trăit odinioară.

Uitați-vă la Pavel. El a fost un teolog mare, dar când a stat față în față cu Cuvântul, cu Isus, a primit Viață. El a „străpuns” spre viață, pentru că a fost hotărât mai dinainte. Pavel a fost o parte din El, așa că atunci când Cuvântul a văzut Cuvântul, aceasta era conform naturii lui. Cloncănitul găinii din bisericile formaliste nu a avut nici o influență asupra lui, pentru că a văzut Cuvântul și a fost o parte a Cuvântului. El era un vultur și nu o găină; chiar dacă era în curtea găinilor, el a fost de la început un vultur.

Am auzit o povestire asemănătoare cu un ou de rață care a fost clocit tot de o găină. Nădăjduiesc că nu vă veți gândi că este o hulă. Rățușca nu înțelegea nimic; era micuță și ciudată și nu știa ce să facă cu scormonitul în praf și în gunoaie, și cu celelalte lucruri pe care le făcea găina. Puii se jucau prin curte, dar într-o zi, găina i-a condus printre garduri, iar rățușca a simțit apa. Nu mai fusese niciodată pe lac și nu intrase vreodată în apă, dar cu toate acestea a alergat cât a putut de repede spre ea. De ce? Pentru că era o rățușcă. Ea a fost întotdeauna o rățușcă, dar a trebuit să vină momentul când a recunoscut aceasta.

Exact așa este și cu credinciosul. În el este Ceva care îl face să recunoască cine este cu adevărat, în clipa în care se întâlnește față în față cu Dumnezeu. Sămânța este în el și primește Viață. Așa este. Iar atunci înțelege și fuge de lucrurile lumii; ele sunt moarte pentru el.

Oh, și eu îmi amintesc de ele, pentru că noi toți am trăit în aceste lucruri ale lumii. Dar ce s-a întâmplat? Când am cuprins Adevărul, El a devenit viu în noi, micuța sămânță a venit la viață și toate lucrurile acestei lumi au putrezit. Urmarea? Nu ne-a mai fost dor de ele.

Cine este născut din Dumnezeu nu păcătuiește. Închinătorul a cărui conștiință a fost curățită odată de păcate, nu mai păcătuiește. Problema păcatului este încheiată pentru că el devine o parte din Dumnezeu, în Hristos. Înțelegeți? Hristos a murit pentru a vă elibera pe voi.

Gândiți-vă, ce am fi devenit dacă nu s-ar fi îndurat Dumnezeu de noi? Dar în îndurarea Sa nemărginită, Dumnezeu ne-a mântuit. Unde am fi noi în seara aceasta dacă Dumnezeu nu ar fi fost bogat în îndurare?

Odată, pământul a fost atât de păcătos și omul a adus atât de multă stricăciune pe el, încât lui Dumnezeu i-a părut rău că l-a creat pe om și a spus: „*Am să șterg de pe fața pământului pe omul pe care l-am făcut!*” (Geneza 6.7). Vedeți? Dumnezeu a vrut să-i șteargă de pe fața pământului pentru că nu erau decât o grămadă de stricați.

Omenirea putea fi distrusă atunci, dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, nu i-a lăsat pe cei nevinovați să moară împreună cu cei vinovați, ci a pregătit o cale pentru cei care au intrat și au dorit să facă ce era corect. Da, El a creat o cale a îndurării pentru cei care au primit îndurarea, iar această cale a fost arca.

Cu alte cuvinte, El le-a dat vulturilor avânt să poată zbura peste judecată și să nu moară împreună cu găinile. Da, în zilele lui Noe, Dumnezeu a croit o cale de scăpare. De ce a făcut aceasta? Pentru că El este bogat în îndurare.

Totuși, după ce este pregătită calea, oamenii îl resping. De ce? Pentru că nu au nimic cu care să-L primească. Mama spunea adesea: „Voi nu puteți stoarce sânge dintr-o sfeclă roșie, pentru că ea nu are sânge.” Astfel, dacă nu este viață pentru a-L primi, nu poate fi acceptat.

Acesta este motivul pentru care mulți l-au spus lui Isus că El este Beelzebul; ei nu posedau nimic ca să-L poată accepta, fiindcă este scris: „*Tot ce-Mi dă Tatăl va*

ajunge la Mine.” (Ioan 6.37).

Uneori, poți vorbi cu oamenii de pe stradă despre Domnul și ei îți râd în față, dar cu toate acestea, noi trebuie să vorbim cu ei. Însă fiți atenți, căci *„Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis.”* (Ioan 6.44). Vedeți? Trebuie să fie atras de Dumnezeu; trebuie să aibă viață: *„Tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine.”*

El S-a îngrijit de toți cei care au dorit să fie mântuiți; El S-a îngrijit de toți cei care au dorit să fie vindecați, iar când a făcut aceasta, a dovedit că este plin de îndurare. El a fost întotdeauna bogat în îndurare și trebuia să fie așa ca să nu mai rămână nimic altceva decât judecata dacă Îl refuzați, pentru că păcatul trebuie judecat.

Faraon, imitatorul, a intrat în apă pentru că a crezut că poate face același lucru ca și Moise. De fapt, ar fi trebuit să moară și Moise împreună cu poporul său și Faraon și oștirea lui, dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, a creat o cale de scăpare pentru evrei, deoarece ei se aflau pe calea care le fusese pregătită când au primit Cuvântul și L-au urmat.

Singura cale de a primi îndurare este să urmăm întocmai sfatul lui Dumnezeu. Numai urmând poruncile Lui, vom primi îndurare.

Nu demult, am discutat cu un predicator care m-a acuzat că predic învățătura apostolilor în timpul acesta. Cred că am amintit și ieri sau alaltăieri despre aceasta. El a zis:

„Tu încerci să introduci în timpul acesta o învățătură apostolică, dar epoca apostolică a încetat o dată cu apostolii.”

„Tu crezi Cuvântul lui Dumnezeu?” „Da.”

„În Apocalipsa 22.18-19 scrie că *„Dacă va adăuga cineva... sau va scoate...”* un singur cuvânt, nu două! Deci numai un Cuvânt este suficient!” „Cred aceasta,” a spus el.

„Timpul apostolic a avut parte de binecuvântările care au fost date bisericii. Arată-mi cu Cuvântul unde scrie că Dumnezeu le-a luat înapoi de la biserică. Vezi, nu poți face aceasta, pentru că nu scrie așa ceva.” Și am mai spus: „Amintește-ți că apostolul Petru este cel care a făcut introducerea timpului apostolic, în ziua de Rusalii, când a spus: *„Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.*”

Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeuul nostru.” (Fapte 2.38-39).

Dacă ascultați cloncănitul unei găini – denotațiunii, – și vreți să trăiți în lucrurile din lumea de afară, înseamnă că ceva nu este în ordine. Cine vrea să vină, trebuie să lase totul și să urmeze Cuvântul. Dacă aveți dorința să-L urmați, haideți! Dar dacă nu vreți s-o faceți, sunteți într-o situație tragică! Urmați regulile lui Dumnezeu, pentru că El face întotdeauna ce a promis. Eu am fost tânăr, iar acum sunt bătrân, dar nu s-a întâmplat niciodată ca Dumnezeu să nu-Și împlinească Cuvântul, pentru că nu poate da greș niciodată. Este imposibil ca Dumnezeu să greșească și să rămână totuși Dumnezeu. El trebuie să-Și împlinească promisiunile.

Armata lui Faraon a încercat să imite, pentru că nu erau chemați și nu aveau viață în ei. Făgăduința nu era valabilă pentru Faraon, pentru că nu lui i-a fost dată țara făgăduită.

Dacă un imitator încearcă să facă același lucru ca și credinciosul care a fost

chemat, face doar de rușine lucrarea. Așa se întâmplă cu sistemele religioase de astăzi. Sunt prea mulți cei care încearcă să imite Duhul Sfânt; sunt prea mulți cei care imită botezul; sunt prea mulți care încearcă să imite zilele apostolice. Aceste lucruri sunt pentru credincioși și numai pentru ei, deoarece în bogata Sa îndurare, Dumnezeu a creat o cale pentru copiii Săi, ca să nu piară. Da, El a creat o cale pentru ei.

Faraon, care i-a urmărit, a pierit în aceleași valuri care l-au salvat pe Moise și gruparea lui. Moise nu s-a înecat pentru că Dumnezeu s-a îngrijit de cei care au urmat calea pregătită de El și a fost bogat în îndurare. Amin.

Puteți înțelege ce vreau să spun? Cum ar putea primi ceva oamenii care nu cred în vindecarea dumnezeiască sau în botezul cu Duhul Sfânt? Dumnezeu este bogat în îndurare pentru cei care urmează calea Lui, nu o anumită direcție religioasă.

Dumnezeu este Cuvântul făcut trup, care a locuit printre noi ca să aducă la suprafață atributele Sale. Trupul - Isus, - a fost trupul lui Dumnezeu, un atribut. Moise l-a văzut doar din spate, pentru că Fața Lui nu poate fi văzută de nimeni. Dar acum l-am văzut. Noi l-am văzut ca Jertfă. El a fost un atribut descoperit al lui Dumnezeu, Cuvântul.

Dacă un credincios vine la Dumnezeu, devine un atribut al Cuvântului Său și este folosit pentru a vesti Cuvântul făgăduit pentru ziua respectivă. Așa este. Dumnezeu, care este bogat în îndurare, nu ne-a lăsat niciodată fără dovezi.

Noi am observat că Dumnezeu s-a îndurat de Moise la Marea Roșie. El a spus în Exod 19.4: *„Ați văzut ce am făcut Egiptului și cum v-am purtat pe aripi de vultur și v-am adus aici la Mine.”* Un alt bărbat a încercat să-l imite și a intrat după el în mare, dar ce s-a întâmplat? Dumnezeu i-a purtat pe ai Săi pe aripi de vultur, iar imitatorii au pierit.

Dumnezeu îi compară întotdeauna pe prorocii Săi cu vulturii. Ce a fost Moise? Mesagerul Lui, iar ei l-au urmat. Acestea au fost aripile de vultur pe care au fost purtați. El a purtat mesajul lui Dumnezeu, iar oamenii l-au urmat. Când l-au urmat pe Moise, care purta mesajul eliberării, ei l-au urmat pe Dumnezeu, iar Biblia spune că n-au pierit împreună cu cei necredincioși. Dumnezeu a fost bogat în îndurare pentru că au urmat poruncile Lui.

Da, Dumnezeu vrea ca noi să-l urmăm poruncile.

Și despre Core, Datan și toată ceata de necredincioși care i-au urmat, putem spune că au încercat să imite. Ei au vrut să introducă ceva în planul lui Dumnezeu, pentru că „Planul bărbatului” care îi conducea nu le era pe plac. Trebuiau să facă și ei ceva, de aceea, Core a spus: „Mai sunt și alți bărbați în afară de tine, Moise, deși crezi că ești de neînlocuit. Să nu crezi așa ceva, pentru că mai sunt și alți bărbați aici.”

Moise știa că trebuie să ducă Israelul în țara făgăduită, pentru că el a primit făgăduința, și deci el trebuia să-i conducă acolo.

Astăzi, Duhul Sfânt este aici pentru a confirma Cuvântul lui Dumnezeu, El fiind aripile Vulturului, pe care suntem purtați. Noi nu suntem purtați spre țara făgăduită printr-o teologie inventată de oameni, ci pe aripi de vultur.

Acolo s-au adunat o ceată de găini, deoarece Core s-a gândit că poate să se ridice și să-l imite pe vultur, dar când a făcut aceasta, Dumnezeu a zis: „*Depărtează-te de ei!*” și i-a înghițit pământul. El ar fi putut să-i nimicească pe toți, dar a fost bogat în îndurare pentru cei care au încercat să urmeze Cuvântul Său. Dumnezeu este întotdeauna bogat în îndurare pentru ai Săi. Mulți dintre ei s-au pus de partea lui Moise, apoi Dumnezeu a deschis pământul și toți necredincioșii au fost înghițiți. Necredincioșii vor pieri întotdeauna.

Referindu-se la cei care nu au crezut, deși au ieșit afară și au mers un timp

Împreună cu ceilalți, Isus a spus: „*Ei au murit!*” „Moarte” înseamnă „despărțire, distrugere.” Ei sunt morți! Gândiți-vă la aceasta. Ei au ieșit, au văzut minunile lui Dumnezeu, au văzut mâna Lui puternică și au mâncat mană, dar apoi a apărut un bărbat cu numele Balaam, care a încurcat calea lui Dumnezeu, pentru că învățătura lui era în contradicție cu Cuvântul. „Noi suntem frați,” spunea el, „de aceea, haideți să ne adunăm împreună și să ne unim.”

Astăzi se formează un nou sistem „Balaam”: „Haideți să ne unim cu toții împreună,” dar nu va funcționa, pentru că noi vrem să mergem cu Vulturul IHVH. Voi sunteți vulturii tineri.

Din acea mulțime mare au fost salvați doar trei: Moise, Iosua și Caleb, toți ceilalți pierind în pustie. Așa a spus Isus în Ioan 6. Dumnezeu, care este bogat în îndurare, nu i-a lăsat să piară împreună cu necredincioșii care au murit în pustie. Da, ei toți sunt morți. Dumnezeu l-a salvat pe Moise și pe vulturii credincioși, pentru că au avut respect față de Cuvântul Său.

Prieteni, poate că astăzi este ultima șansă de a primi îndurare înaintea lui Dumnezeu. El este încă bogat în îndurare, dar trebuie să respectăm ceea ce a spus. Voi nu puteți accepta ceea ce spune cineva, ci trebuie să acceptați numai ce a spus Dumnezeu, pentru că El a zis: „*Dimpotrivă, Dumnezeu să fie găsit adevărat, și toți oamenii să fie găsiți mincinoși, după cum este scris: „Ca să fii găsit neprihănit în cuvintele Tale și să ieși biruitor când vei fi judecat.”* (Romani 3.4).

Astăzi se spune: „Tot ce trebuie să faceți este să aderați la o comunitate și să mărturisiți aceasta!” sau: „Spuneți o rugăciune, treceți-vă numele într-un registru, lăsați-vă stropiți sau botezați într-un fel anume, și este în ordine. Aceasta este tot ce trebuie să faceți.” Dar să știți că așa ceva este pe dos.

Dacă sunteți unul din vulturii lui Dumnezeu, trebuie să urmați Cuvântul în fiecare zi; trebuie să vă hrăniți zilnic din El.

Noi observăm că mai târziu, când Dumnezeu Și-a arătat îndurarea, ei au cârtit și au devenit din nou slabi, iar când s-a întâmplat aceasta, au fost mușcați de șerpi și au murit. Ei au meritat aceasta. Desigur.

Orice om care nu respectă Cuvântul lui Dumnezeu și face ce au făcut ei, merită să moară. Da, fiecare dintre ei a meritat să moară în pustie!

Când au devenit atât de bolnavi încât nici doctorul Moise și nici altcineva nu a putut face ceva ca să-i ajute, în îndurarea Sa nemărginită Dumnezeu a pregătit o cale de scăpare pentru cei care au crezut: El le-a dat medicamentul atunci când a pus să se înalțe un șarpe de aramă. În îndurarea Sa, Dumnezeu a croit o cale de scăpare, pentru ca copiii Săi credincioși să fie vindecați.

Dumnezeu se interesează de tot ce este în legătură cu voi: de greșeli, de speranțe, de fiecare situație din viață. Da, lui Dumnezeu îi pasă de voi. Voi sunteți copiii Lui, iar El este bogat în îndurare și vrea să vă ajute.

Mai târziu, oamenii au păcătuit închinându-se la ceea ce Dumnezeu le-a dat ca ispășire. Șarpele de aramă reprezenta păcatul deja judecat, dar ei au făcut din el un idol și astfel au păcătuit din nou. Dar Dumnezeu nu-Și împarte slava cu nimeni, de aceea nu puteau avea doi, trei sau patru dumnezei. Există un singur Dumnezeu și El nu-Și împarte slava cu nimeni altcineva. Păgânii au mai mulți dumnezei, dar noi avem un Dumnezeu care nu Își împarte slava cu nimeni și nu permite să se pună înaintea Sa un idol. Deși El i-a dat poporului o ispășire, iar Cuvântul era al Său și era corect, ei au ales să slujească idolilor, ceea ce i-a făcut să intre în neazuri.

Același lucru cred că s-a întâmplat și în epocile Bisericii: Dumnezeu ni l-a trimis pe Martin Luther cu mesajul lui, apoi a venit John Wesley cu mesajul lui și a urmat mesajul pentecostal. Dar ce am făcut cu ele? Exact ce au făcut ei cu șarpele de aramă: niște idoli: „Eu fac parte de acolo... Eu fac parte de dincolo...” Vedeți, voi aparțineți de un lucru căruia îi lipsește sinceritatea, care nu este în legătură cu

slujirea adevărată și dumnezeiască a Cuvântului.

Ce s-a întâmplat când ei au făcut din acel șarpe un idol? Biblia spune că prorocul l-a sfărmat în bucăți: „...a sfărâmat în bucăți șarpele de aramă pe care-l făcuse Moise, căci copiii lui Israel arseseră până atunci tămâie înaintea lui: îl numeau *Nehuștan*.” (2 Împărați 18.4).

Ceea ce ne trebuie nouă astăzi este un proroc care să distrugă idolatria denominațiilor. Oamenii cred că dacă aparțin de o denominațiune sau de o confesiune religioasă ajung în cer, dar aceasta trebuie distrusă, arsă și aruncată. Dumnezeu este bogat în îndurare. Dacă în îndurarea Sa nemăsurată, Dumnezeu nu ne-ar fi trimis Duhul adevărat cu tălmăcirea Sa și nu ne-ar fi deschis ochii, noi am fi fost în haosul acesta întunecos ca și ceilalți. Dar cât de minunat Se dovedește El în nemăsurata Sa îndurare! Desigur.

Ei credeau că șarpele ridicat și atârnat de Moise pe prăjină, la porunca lui Dumnezeu, trebuie doar privit ca să fii vindecat și că nu este nevoie să fii sincer. Da, ei au stat doar acolo și l-au privit, iar mai târziu au făcut din el un idol, dar Dumnezeu a trimis un proroc și a poruncit distrugerea aceluia șarpe.

Toți cei care nu au privit spre șarpele ridicat de Moise în pustie, au pierit. Dumnezeu pregătește o cale, dar dacă nu îi dați atenție și rămâneți de partea cealaltă; dacă țineți tare de o confesiune și nu vreți să priviți la Cuvânt ca să vedeți dacă este adevărat sau nu, veți pieri ca toți ceilalți care au privit într-acolo. Dumnezeu este neschimbător, așa că dacă Biblia spune că cine nu a privit într-acolo, a murit, înseamnă că și astăzi este exact la fel.

Mai târziu, oamenii au păcătuit, cum au făcut întotdeauna, pentru că atunci când au văzut că sunt vindecați fără să fie sinceri, au făcut din acel lucru (din șarpele de aramă) un idol. Ei aparțineau undeva, exact cum este și astăzi, și s-au gândit că este suficient. Acum noi recunoaștem diferența.

Ispășirea și semnul au fost bune pentru timpul acela, erau în ordine, dar au fost valabile numai pentru timpul Exodului. Da, acest lucru a fost valabil numai pentru timpul acela: pentru Exod.

Mesajul pe care l-a adus Martin Luther a fost valabil pentru timpul lui Luther. Sfințirea a fost valabilă pentru epoca lui Wesley, apoi a urmat epoca pentecostală. Restituirea darurilor este ceva foarte frumos; ea a fost valabilă pentru epoca aceea, dar acum mergem mai departe. Trebuie să mergem mai departe, pentru că am făcut același lucru ca și ceilalți, și anume, un idol: „Eu aparțin de linia aceasta... Eu aparțin de linia cealaltă...”

Dumnezeu va trimite pe cineva care va sparge și va rupe în bucăți acest lucru, și va legitima Cuvântul Său deplin. Fiți atenți! Slavă lui Dumnezeu pentru că putem recunoaște că este adevărat. Dumnezeu este bogat în îndurare!

Când prorocul a distrus șarpele de aramă, ei nu au mai avut nici un semn de vindecare și de ispășire, pentru că idolul lor fusese distrus, dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, le-a dat altceva. Ce a făcut El? A mișcat apa din scaldătoare și mulți au venit și au fost vindecați când au intrat în apă. Când a venit Isus la acea scaldătoare, a văzut un bărbat care aștepta de ani de zile mișcarea apei. Vedeți, în îndurarea Sa nemărginită, Dumnezeu le-a pregătit o altă cale, deși ei făcuseră un idol, pe care prorocul a trebuit să-l distrugă. El voia să-i vindece, de aceea a pregătit o cale spre vindecare.

Lumea a devenit atât de păcătoasă, încât Dumnezeu putea s-o nimicească, așa cum a spus prorocul Maleahi 4.6: *„...ca nu cumva, la venirea Mea, să lovesc țara cu blestem!”* Vedeți? Conform avertizării date, Dumnezeu ar fi putut face aceasta, dar în nesfârșita Sa îndurare, a trimis un Salvator: pe Isus Hristos. Dumnezeu L-a trimis pe Isus ca Salvator și Vindecător, iar El a spus: *„...cum a înălțat Moise șarpele în pustiu, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul omului.”* (Ioan 3.14), pentru același scop. El este împăcarea. Prin El, noi avem dreptul la împăcare și la ispășire; avem dreptul la tot ceea ce a răscumpărat Isus prin sângele Său, pentru că Biblia spune: *„Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre.*

Pedeapsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți." (Isaia 53.5). Vedeți? Noi putem cere aceasta, pentru că cuprinde și împăcarea. Mai mult, trebuie s-o cerem pentru că ne aparține. Dumnezeu este bogat în îndurare.

Trebuie să fie o ispășire veșnică, pentru că a venit El însuși. Dumnezeu însuși a venit într-un trup omenesc pentru a ne aduce ispășirea veșnică. El a suferit în trup, ne-a adus împăcarea și S-a reîntors în Duhul Sfânt pentru a legitima împăcarea, ceea ce nu a putut face nici șarpele de aramă și nici mișcarea apei. Totul s-a îndreptat spre desăvârșire, acest lucru fiind făcut de Dumnezeu în marea Sa îndurare.

Epocile Bisericii au trecut. Noi trăim în ziua aceasta și totul ne-a fost clarificat, dar teologii noștri moderni s-au lepădat demult de aceasta spunând că nu este actual, ci este pentru un timp demult trecut, pentru o altă epocă. Vindecarea divină aproape că nu mai exista și nu mai era nimeni care să creadă în ea. Ba chiar au râs și au batjocorit-o acum douăzeci de ani. Chiar și pentecostalii s-au îndepărtat. La început au fost de acord, dar mai târziu i-au întors spatele.

Vedeți ce au făcut ei? Au vrut să înființeze denominațiuni, așa că fiecare a pornit să-și formeze o direcție de credință. În loc să primească Lumina care s-a arătat, ei au format organizații cu direcțiile lor de credință. Fiecare are învățătura lui și se ține de ea. Au lăsat atât de mult din Cuvânt, încât Duhul Sfânt nu a mai putut veni în adunare. De ce? Pentru că și-au făcut un nou idol, la fel cum s-a întâmplat cu șarpele de aramă, și fiecare a spus: „Eu fac parte din aceasta... Eu fac parte din aceea...” Vă dați seama în ce încurcătură ne-am fi aflat în timpul sfârșitului? Numai idolatrie!

Dar în nemăsurata Sa îndurare, Dumnezeu ni L-a trimis din nou pe Duhul Sfânt, iar în seara aceasta legitimează Cuvântul, așa cum a făgăduit. Da, Dumnezeu a făgăduit toate aceste lucruri.

Vedeți ce a făcut El? Astăzi, noi recunoaștem că Dumnezeu a făgăduit ceva anume

pentru fiecare epocă și că totul s-a împlinit întocmai cum a fost vestit, pentru că El este bogat în îndurare. Dumnezeu este întotdeauna plin de îndurare și împlinește fiecare Cuvânt pe care L-a făgăduit. El trebuie să facă aceasta pentru că este Dumnezeu și de fiecare dată când o face, se împlinește Cuvântul făgăduit pentru timpul respectiv. Este sămânța Lui pe care a semănat-o în pământ. Ce a făcut El? A pus-o în pământ și astfel a răsărit și a adus roadă. De fiecare dată, când este timpul unei epoci, sămânța respectivă ajunge la coacere. Așa a venit reforma: El a dat făgăduința și tot El o împlinește.

Noi nu am meritat aceste lucruri, nu am meritat binecuvântările lui Dumnezeu, pentru că am alergat după lucrurile acestei lumi și am căzut în aceleași greșeli ca și Cain. Cain a construit un altar frumos – o comunitate frumoasă, – a așezat pe el flori și s-a gândit că totul este în ordine. El a crezut că mama și tatăl său au mâncat mere, pere, portocale și alte fructe din grădina Eden, și de aceea au fost alungați, de aceea a luat fructe și le-a adus lui Dumnezeu, dar El le-a refuzat. Însă despre fratele său, Biblia spune: *„Prin credință a adus Abel lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain.”* (Evrei 11.4).

Referindu-se la timpul nostru, Iuda spune următoarele în epistola sa: *„Vai de ei! Căci au urmat pe calea lui Cain! S-au aruncat în rătăcirea lui Balaam, din dorința de câștig! Au pierit într-o răscoală ca a lui Core!”* (Iuda 1.11). Ei merg pe calea lui Cain când construiesc denominațiuni, altare și biserici mari pe care le împodobesc cu flori. Fiecare vrea mai mulți membri decât ceilalți, așa că primesc pe oricine vrea să adere la ei. Dacă se sare în sus și-n jos, dacă se strâng mâinile, dacă fac un anumit botez, dacă vorbesc în limbi, etc., este în ordine dacă își scriu numele în registrul lor. Așa este. Dar dacă li se predică Adevărul, se ridică, pleacă și îl resping. Cum este posibil? Puteți vedea în ce încurcătură am fost?

Biblia spune că ei s-au aruncat în rătăcirea lui Balaam și au pierit într-o răscoală ca a lui Core. Prin răscoala lui Core, ei au mers în rătăcire. De ce s-a răsculat Core? „Ce!” spunea el, „Crezi că tu ești singurul bărbat sfânt? Dumnezeu ne-a sfințit pe toți; toată adunarea este sfântă, așa că ar trebui să venim toți împreună!” Dar când au făcut aceasta, toți cei care l-au urmat au căzut în rătăcire.

Vedeți? Și noi am meritat aceasta, dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, ne-a scos din acest haos și ne-a deschis ochii ca să vedem înainte de a veni necazul.

Mai mult, fiind plin de îndurare, ne-a trimis din nou o trezire cu vindecare divină, dovedind astfel că puterea lui Dumnezeu s-a întors în mijlocul nostru. Conform Istoriei Bisericii, nici o trezire nu a ținut mai mult de trei ani, dar iată că trezirea aceasta ține de cincisprezece ani și înconjoară lumea ca un Foc arzător. De ce? Pentru că am meritat-o? Nu! Pentru că Dumnezeu este bogat în îndurare. Vedeți? Nu pentru că am meritat-o, nici pentru că am cerut-o, ci pentru că Dumnezeu este bogat în îndurare. Gândiți-vă la ceea ce s-a întâmplat!

Eu mă gândesc la o soră de aici din Phoenix, pe care o cunoașteți mulți: Hattie Waldrop, care a avut cancer la inimă. Ea a venit în rândul de rugăciune acum cincisprezece sau optsprezece ani, când am fost pentru prima dată aici cu fratele Moore. Era atât de grav bolnavă de cancer, încât ar fi trebuit să fie moartă de multă vreme, dar în nemăsurata Lui îndurare, Dumnezeu a trimis puterea Sa peste ea și i-a salvat viața, așa că mai trăiește și astăzi. Aceasta a făcut-o Dumnezeu, care este bogat în îndurare.

Senatorul Upshaw era un bărbat renumit. Cred că odată a fost președintele sau vicepreședintele conferinței baptiștilor din Sud. El a încercat tot ce a fost posibil, a umblat pe la toți doctorii, pentru că era în scaunul cu rotile, dar totul a fost zadarnic; nimeni nu a putut face nimic ca să-l ajute. Predicatorii l-au uns cu untdelemn și s-au rugat pentru el, dar degeaba.

Apoi, într-o seară când m-am dus pe podium în Los Angeles, California, am văzut o mulțime de scaune cu rotile, poate de două sau chiar trei ori mai multe ca în seara aceasta. Stăteau pe toate culoarele, iar pe o targă era o fetiță de culoare. Deodată am văzut ceva, dar nu am înțeles ce se întâmplă. Am văzut un doctor cu ochelari, care opera la gât acea fetiță de culoare și ea a rămas paralizată. Eu am privit în jur întrebându-mă: „Unde este copilul acesta?” pentru că nu o vedem nicăieri.

După un timp am observat-o acolo în spate. Avea șapte sau opt ani și trebuia să rămână în scaunul cu roțile pentru tot restul vieții. Nu era nici o nădejde. Mama fetiței îngenunchease lângă ea și se ruga.

„Fetița aceasta a fost operată de doctorul Cutare...” și am spus tot ce s-a întâmplat. Atunci femeia a vrut să-și aducă fetița pe platformă, dar i s-a cerut să stea pe loc și au încercat s-o liniștească, ceea ce s-a și întâmplat după un timp. Eu m-am gândit: „Poate vom mai avea o ocazie ca să ne rugăm pentru ea,” (Poate printre noi sunt oameni care au fost prezenți în seara aceea acolo), dar când am privit spre sală, am văzut-o pe fetiță mergând pe stradă. Era o stradă îngustă, iar ea avea o păpușă pe care o legăna în brațe. Indiferent cât de categoric a fost doctorul când a spus că va rămâne paralizată pentru toată viața, Dumnezeu, care este bogat în îndurare, a trimis Duhul Sfânt, a arătat o vedenie și micuța fetiță s-a ridicat imediat pe deplin sănătoasă. Apoi, a prins mâna mamei ei și au ieșit afară slăvindu-L pe Dumnezeu.

Undeva în spate, stătea un bărbat în vârstă, senatorul Upshaw. Cred că mulți știți mărturia lui. El a fost imobilizat timp de șaiszeci și șase de ani într-un scaun cu roțile. Fiind prezent în sală, senatorul a văzut tot ce s-a întâmplat cu fetița, apoi deodată am avut o vedenie în care l-am văzut venind în față, cu capul plecat și umblând normal ca toți ceilalți. În vremea aceea nu-l cunoșteam și nu știam cine este, așa că am spus: „În spate stă un bărbat care a căzut de pe o căruță când era copil. Era o căruță cu fân și s-a accidentat la spate. Ei au făcut găuri în podea ca să nu simtă trepidațiile provocate de mișcarea celor din jur. Bărbatul este un om mare și aparține unui grup important de la Casa Albă.

Cineva a zis atunci: „Acolo este senatorul Upshaw. L-ai auzit vreodată?”

„N-am auzit niciodată de el,” am răspuns eu. I s-a dus un microfon ca să fie auzit de toți. Atunci am avut o vedenie în care l-am văzut pe senator venind către mine. Mergea perfect normal și a fost cât se poate de bine, până în ziua când a murit. Vedeți? Aceasta a făcut Dumnezeu, care este bogat în îndurare. Când doctorii nu au mai știut ce să facă și știința a dat greș, Dumnezeu și-a arătat nemăsurata

Îndurare față de senatorul Upshaw.

Mă gândesc și la mine, la tinerețea mea. Oamenii spun că sunt un dușman al femeilor, dar nu au dreptate. În tinerețe le-am urât, pentru că am văzut cât erau de imorale, dar acum nu le mai urăsc, deoarece știu că printre ele sunt și femei bune. În vremea aceea îmi ziceam: „Nu voi merge niciodată printre oameni, pentru că nu sunt educat și nici nu voi fi vreodată.”

Când eram copil, mergeam la școală fără cămașă. Acesta este motivul pentru care refuzam să-mi dezbrac haina, care era prinsă cu ace de siguranță. Mi-era foarte cald, dar atunci când învățătoarea m-a întrebat:

„William, nu ți-e cald cu haina?” eu am răspuns:

„Nu mi-e cald! Dimpotrivă, mi-e puțin frig.”

Atunci m-a trimis să mai pun câteva lemne pe foc. Simțeam că iau foc, dar tot nu m-am dezbrăcat. N-am avut cămașă pe tot parcursul aceluia an și îmi amintesc că mă gândeam: „Dacă voi avea vreodată suficienți bani ca să-mi cumpăr o armă, voi pleca în Vest și voi rămâne acolo pentru tot restul vieții, ca să vânez.” Nu voiam să am nici o legătură cu oamenii. Ei mă ocoleau pentru că nu mă agreau deloc, iar eu îi ocoleam pur și simplu.

De fiecare dată când mergeam în oraș și mă întâlneam cu cineva cunoscut, eu aș fi vrut să conversăm, așa că ziceam: „Bună, John!” „Bună, Jim! Ce mai faceți?”

„Oh, bună,” răspundeau ei și mergeau mai departe, pentru că nu voiau să se oprească și să vorbească cu mine. Nu voiau să aibă nici o legătură cu mine, pentru că tatăl meu făcea whisky cu alții și bea. Nu eu făceam aceasta, ci el. Eu nu am băut niciodată, dar ei acolo mă încadrau.

Nu demult, i-am zis soției mele: „Pe peretele meu atârână cele mai bune puști care există în vânzare!” Oh, când mă gândesc la hainele vechi și uzate pe care le purtam! Astăzi am 2-3 costume bune. Dar prieteni? Astăzi trebuie să mă ascund ca să scap puțin de oameni. Ce s-a întâmplat? Este din cauza personalității mele? Sau a studiilor mele? Nu! Dumnezeu, care este bogat în îndurare, a văzut starea în care mă aflam și m-a salvat.

Îmi amintesc zilele când a trebuit să fiu purtat de mână din cauză că eram orb, iar medicii au spus că voi rămâne așa pentru totdeauna. Dar, în nemăsurata Sa îndurare, Dumnezeu mi-a dat lumina ochilor înapoi, așa că la 55 de ani, câți am acum, văd încă bine. Dumnezeu este bogat în îndurare! Acesta este singurul lucru pe care pot să-l spun.

Biserica nu a avut un drum pregătit pentru vindecare. Ei l-au avut, dar l-au refuzat, dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, le-a trimis darul vindecării. Acesta este Duhul Sfânt printre noi, care legitimează Cuvântul prin semne și minuni. Dumnezeu este bogat în îndurare.

Am încă două sau trei pagini de notițe, dar nu mai am timp pentru ele, deoarece trebuie să încep rândul de rugăciune. Da, Dumnezeu este bogat în îndurare.

Mulți dintre voi sunt abandonați de medici. Printre noi sunt oameni care stau în scaune cu roțile și este posibil să nu se mai ridice niciodată din ele, pentru că sunt condamnați să rămână așa. Unii dintre ei au paralizii pentru care omenește nu există nici o posibilitate de vindecare, dar în nemărginita Sa îndurare, Dumnezeu a pregătit o ispășire. Să nu o refuzați! Acceptați-o! Mai sunt și oameni cu boli de inimă, cu cancer și alte boli în fața cărora medicii sunt neputincioși. Voi nu mai aveți nici o nădejde, nici un ajutor în lumea aceasta, dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, a trimis Duhul Sfânt pentru a legitima Cuvântul, pentru a arăta că El este Același ieri, azi și în veci. Am meritat noi aceasta? Nu. Dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare a făcut-o pentru noi. Amin. El este singurul „Eu sunt”, Domnul Isus Hristos, și El nu este mort, ci a înviat și este viu în vecii vecilor.

El este Același ieri, azi și în veci, și este la fel de bogat în îndurare cum a fost cu femeia care avea scurgerea de sânge. Femeia aceea nu mai avea nici o nădejde dinspre oameni, pentru că doctorii făcuseră tot ce era posibil, dar nu au putut s-o ajute cu nimic. Ea avea o scurgere de sânge, era foarte bolnavă, dar când s-a atins de poala hainei Domnului, în nemăsurata Lui îndurare, Dumnezeu S-a întors și i-a spus care era problema ei, după care a vindecat-o de scurgerea de sânge.

Într-o zi, o femeie cu renume rău s-a dus la fântână să scoată apă. Ea nu mai avea nici o nădejde: toți o ocoleau din cauză că viața ei nu era în ordine, de aceea își zicea: „Nu mai are nici un rost să încerc. Sunt pierdută. Ce îmi mai rămâne?” Dar când și-a ridicat privirea, a văzut că lângă fântână stătea un Bărbat, iar acel Bărbat i-a spus tot ce a făcut. Dumnezeu este bogat în îndurare!

Prieteni, El este și astăzi Același Dumnezeu bogat în îndurare și plin de putere ca în zilele acelea.

Cred că am împărțit aproape două sute de numere de rugăciune, așa că îi voi chema imediat ca să se poată aranja în rând, apoi ne vom ruga pentru ei. Dar înainte de a începe, vreau să le spun ceva celor care sunt nou-veniți printre noi: Îndepărtați-vă de toate superstițiile! Ceea ce se petrece aici nu are nici o legătură cu superstițiile, ci este făgăduința lui Dumnezeu care devine realitate sub ochii noștri. Depinde spre ce priviți. Aici nu este vorba de capacitatea unui om, pentru că nici un om nu are putere să facă aceasta, dar ca și credincioși, avem autoritatea Sa. Deci, noi nu avem putere, dar avem autoritate.

Nu demult, cineva m-a întrebat: „Frate Branham crezi că ai putere să faci aceasta?”

„Eu nu am nici un pic de putere, dar am autoritate!” Fiecare credincios o are, dar dacă o respingeți veți rămâne acolo unde sunteți. Dacă însă o primiți, se va întâmpla ceva de neînchipuit, pentru că Dumnezeu este bogat în îndurare.

Uitați-vă la un polițist care stă pe stradă. Poate că hainele atârnă pe el pentru că este prea slab și cascheta îi vine până peste urechi, dar când merge în intersecție, unde mașinile circulă cu 80 Km/oră și poate au motoare de 300 de cai putere, deși nu are putere nici ca să oprească o bicicletă, dacă fluieră o dată și ridică mâna, veți auzi cum scârțâie frânele acestor bolizi. De ce? Pentru că deși nu are putere, are autoritate; are tot orașul în mână.

Fiecare bărbat și femeie au autoritate de la Dumnezeu pe baza unei făgăduințe, indiferent de situația în care vă aflați. De ce? Pentru că El este bogat în îndurare și a făgăduit că va face mai mult decât cerem sau putem înțelege: *„Adevărat vă spun că, dacă va zice cineva muntelui acestuia: „Ridică-te și aruncă-te în mare”, și dacă nu se va îndoii în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut.”* (Marcu 11.23). Vedeți? Voi nu aveți putere, dar aveți autoritate.

Gândiți-vă la ceea ce mi-a spus El atunci: *„Vei cunoaște tainele inimii!”* Își amintesc mulți din Phoenix aceasta? El a făgăduit-o și pentru că este Dumnezeu, împlinește tot ceea ce făgăduiește.

Fără nădejde sunt și cei care nu au număr de rugăciune. Câți dintre voi sunt bolnavi și nu au numere de rugăciune? Ridicați mâna. Desigur. Dacă vreți să vedeți autoritatea, nu puterea, ci autoritatea Cuvântului, este scris: *„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.”*

Isus a făgăduit în Luca 17 că înainte de venirea Lui, va fi la fel ca în zilele lui Noe: *„...mâncau și beau, se însurau și se măritau, până în ziua când a intrat Noe în corabie.”* (Matei 24.38). El a spus că va veni un asemenea timp, apoi a continuat: *„Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot se va întâmpla și acum... în ziua când Se va arăta Fiul omului.”* (Luca 17.28-30). Adică atunci când Se va descoperi Fiul omului în zilele din urmă.

Vedeți cum S-a descoperit Fiul omului în chipul acestui Înger? Avraam L-a numit „Elohim”. El era Fiul omului descoperit înainte de arderea lumii păgâne. Cui i s-a

descoperit El? Credincioșilor, în timp ce așa-zișilor credincioși le-a trimis doi predicatori care le-au predicat. Când a stat în mijlocul credincioșilor adevărați, El S-a așezat cu spatele spre cort. Mai mult, l-a numit „Avraam” deși doar cu câteva zile în urmă se numise „Avram.” Dar acum se numea „Avraam”. Și El i-a zis lui Avraam: „Unde este nevastă-ta, Sara?”

„În cortul de la spatele Tău, a răspuns Avraam.

„Eu Îmi voi ține făgăduința pe care ți-am dat-o și te voi vizita încă o dată.”

Avraam avea aproape o sută de ani, iar Sara se apropia de nouăzeci de ani, dar în nemăsurata Lui îndurare, Dumnezeu Și-a ținut promisiunea și ei au primit copilul. Da, El este plin de îndurare, este bogat în îndurare și Își ține făgăduințele date.

Fiți atenți! El stătea cu spatele către cort, iar când L-a auzit ce spune, Sara a râs în sine și a zis: „Cum se poate întâmpla așa ceva? Sunt bătrână; cum aș putea să mă mai gândesc la dragoste cu bărbatul meu, ca o fată proaspăt căsătorită? El are aproape o sută de ani și nu mai avem de mulți ani nici o legătură. Cum s-ar putea întâmpla așa ceva?”

Îngerul, Fiul omului, care stătea cu spatele spre cort, a spus: „De ce a râs Sara și s-a gândit: „Cum s-ar putea întâmpla așa ceva?”

Ce era aceasta? Isus a spus în Luca 17.30 că atunci când va veni Fiul omului, va fi ca în zilele lui Lot. Înainte de arderea lumii păgâne, trebuie să fie aceeași situație. El a dat ultima făgăduință în ultimul capitol din Maleahi. Trebuia să vină un mesaj prin care oamenii să fie întorși, prin aceleași binecuvântări, la mesajul original de la Rusalii.

Cum se va face aceasta? Printr-un vultur cu două aripi, cu Vechiul și Noul

Testament, care cuprinde toate făgăduințele lui Dumnezeu. Atunci se împlinește ceea ce a fost făgăduit în Biblie. Amin.

Dumnezeu, care este bogat în îndurare, nu lasă poporul Său în epoca aceasta denominațională din Laodicea, care este bogată în averi și lucrurile acestei lumi, ci i-a croit o cale de scăpare. Credeți aceasta, oamenilor? Dumnezeu să vă binecuvânteze. Amin. Dumnezeu este bogat în îndurare. De altfel, îndurarea Lui este singurul lucru pe care îl cer. Eu nu cer dreptatea sau legea Lui, ci cer îndurarea Lui. Dumnezeu să aibă milă de mine.

Acolo, la capătul rândului stă o femeie. Ai număr de rugăciune? Nu. Eu vreau să-ți arăt că Dumnezeu este bogat în îndurare. În ultimul timp ai avut probleme cu nervii, este adevărat? A fost foarte rău. Ai probleme și cu ochii, așa-i? Desigur. Aceasta se va schimba. Poți să crezi? Dumnezeu este bogat în îndurare. Nu ai număr de rugăciune, dar aceasta nu contează; nici nu ai nevoie de el, fiindcă vindecarea îți este dăruită prin har.

Aici în față, stă cineva care are o tumoare în corp. Nu o are de multă vreme, este adevărat? Da, așa este. Tu nu știi ce este și din cauza aceasta ești îngrijorat. A fost cauzată de o lovitură. Ai număr de rugăciune? Nu ai. Nici nu este nevoie, pentru că Dumnezeu este bogat în îndurare.

O, frate, soră, credeți în Dumnezeu! Nu vă îndoiiți, ci credeți-L din toată inima!

Aici este un bărbat cu costum gri și ochelari. Crezi? Dumnezeu este bogat în îndurare. Tu ai o fractură. Crezi că Dumnezeu poate s-o vindece și să te facă sănătos? Cu tine vorbesc, domnule. Cu bărbatul care stă la capătul rândului și mă privește. Dacă crezi că Dumnezeu poate să-ți vindece fractura, o va face. Crezi? O vei primi? Bine. Dacă crezi, poți s-o ai. O, Doamne, fii îndurător!

Aici stă o doamnă care suferă de o insuficiență a irigării sanguine, dar dacă crede,

Dumnezeu o va vindeca. Dacă crede. Oh, mă tem că pierde ocazia! Doamne, Te rog să fii îndurător față de ea! Văd foarte clar numele ei: „Doamnă Riley, crezi că Dumnezeu te poate vindeca? Dacă da, accept-o! Amin. Crede numai. Dumnezeu este bun, nu-i așa, Stella? Da. Așa este. Eu nu am văzut-o în viața mea pe femeia aceasta, dar Dumnezeu este plin de îndurare.

Acolo stă o altă femeie. Este acolo în spate și privește înapoi. Și ea are o insuficiență a irigației sanguine. Nu am văzut-o niciodată până acum, dar are aceeași boală ca femeia cealaltă. Uită-te la mine. Crezi că sunt prorocul lui Dumnezeu și slujitorul Lui? Tu ai și o boală de inimă. Ridică mâna dacă este adevărat. Acum nu o mai ai. Dumnezeu, care este bogat în îndurare, dovedește că trăiește și este prezent în seara aceasta în mijlocul nostru. Da, aceasta o face Dumnezeu în nemăsurată Sa îndurare. Amin.

Câți dintre cei care sunt păcătoși și decăzuți, vor să se ridice și să spună: „O, Dumnezeule care ești bogat în îndurare, ai milă de mine!”? Dacă credeți și doriți să gustați îndurarea Lui, ridicați-vă în picioare, fiindcă mă voi ruga pentru voi. Dumnezeu să te binecuvânteze! Dumnezeu să te binecuvânteze! Dumnezeu să vă binecuvânteze și pe tine și pe tine! Ridicați-vă și voi, care sunteți decăzuți, pentru că Dumnezeu este bogat în îndurare.

Eu cred că nu ați ajuns într-o asemenea stare încât să nu mai puteți recunoaște că aceasta este făgăduința pentru ceasul în care trăim. Cred că nu sunteți atât de nesimțitori și de adânciți în denominațiuni, încât să nu-L puteți vedea pe Dumnezeu, care este bogat în îndurare.

Indiferent cine s-a ridicat, mă voi ruga imediat pentru voi, fiindcă doresc să frecvențați o biserică bună, care are Evanghelia deplină, și să vă lăsați botezați biblic, pentru ca Dumnezeu să vă dea Duhul Sfânt.

Vrea să se mai ridice cineva și să spună: „Și eu doresc să te gândești la mine, Dumnezeule! Gândește-te la mine, în marea Ta îndurare, pentru că nu am trăit așa

cum ar fi trebuit!”

Dumnezeu să te binecuvânteze, femeie. Dumnezeu să te binecuvânteze și pe tine. Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze și pe voi. Așa este corect. Spuneți: „Dumnezeule, care ești bogat în îndurare, ai milă și de mine!” Dumnezeu să te binecuvânteze, soră.

Câți mai sunt care își spun: „Mă ridic și eu. Vreau să-l arăt lui Dumnezeu că am nevoie de îndurarea Sa. Viața mea nu a fost corectă pentru că am fost când sus, când jos, dar doresc să trăiesc îndurarea Lui.”

Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Spuneți: „Dumnezeu este bogat în îndurare!” Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Dumnezeu să te binecuvânteze și pe tine, în nemăsurata Sa îndurare. El vă vede pe toți. Dumnezeu să te binecuvânteze și pe tine, acolo în spate. Ridicați-vă numai.

Voi întrebați: „Folosește aceasta la ceva, frate Branham?” Desigur. Ridicați-vă și veți vedea care este diferența. Dacă sunteți cu adevărat sinceri în inimile voastre, Dumnezeu se va dovedi bogat în îndurare. El nu vrea să piară nimeni, ci vrea ca toți să se pocăiască. Dumnezeu este bogat în îndurare. O, Dumnezeule, ai milă de noi!

Câți de aici aveți numere de rugăciune? Care numere au fost împărțite? Seria „A” sau „B”? Atunci cei care au numerele de rugăciune cu litera „A” să se alinieze pe partea aceasta, iar cei cu litera „B”, în spate.

Sunt printre noi predicatori care doresc să ne ajute? Dacă este cineva care vrea să vină aici, mă voi bucura pentru că îmi face plăcere să ne rugăm împreună.

Biblia spune: „Acele semne îi vor urma pe cei ce vor crede...” Desigur: „...În Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi...” Am făcut noi aceasta? Prin îndurarea lui Dumnezeu, dar nu de la noi, ci pentru că Dumnezeu, care este bogat în îndurare își ține Cuvântul.

O, Dumnezeule! Dacă aduceți scaunele cu roțile aici în față, ne vom ruga și pentru ei. Nu trebuie să-i duceți pe coridor. Aduceți-i aici și ne vom ruga pentru fiecare din ei în parte, iar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, va avea milă de ei.

Vă veți alinia pe partea dreaptă? A venit și fratele Brown cu tine? El vine mâine. Da, sper că va fi aici. Unde este fratele Outlaw? Dar fratele Fuller? Să vină în față cei care au fost prezenți când am venit prima dată aici. Vă mai amintiți de rândurile vechi de rugăciune? Atunci stăteam pe platformă până când trebuia să mă sprijine de ambele părți, pentru că eram foarte slăbit.

Câți au fost atunci, la început, în adunări? Vedeți? Mai știți când v-am povestit că Domnul Isus mi-a spus că aceste lucruri se vor întâmpla dacă voi fi sincer? Este adevărat? Atunci nu aveam așa ceva, dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare și credincios făgăduinței Sale, a făcut-o. Amin. Amin. Slavă lui Dumnezeu! Aleluia!

„O, sunt atât de bucuros că sunt unul dintre ei!” Amin. (Fratele Branham cântă).

Oh, eu am fost un om nenorocit, ticălos, sărac și orb, dar, prin bogata Lui îndurare, prin nemăsurata Lui îndurare, acum pot recunoaște că Împărăția lui Dumnezeu este aproape. Amin. Ce minunate sunt poruncile Lui!

Ridică-te în picioare. Fratele cu cârje... Dacă nu poți sta în picioare, așază-te acolo, fiindcă vom veni imediat și ne vom ruga pentru tine.

Cei care au numere de rugăciune cu seria „A” și „B”, să se grupeze pe partea

cealaltă.

Frați predicatori, sunteți invitați cu drag. Dacă credeți că trebuie să se pună mâinile peste bolnavi, haideți pe platformă alături de mine și ne vom ruga împreună pentru ei.

Acum mă voi adresa celor din rândul acesta. Puteți crede că Dumnezeu este aici, că Duhul Sfânt este în mijlocul nostru și face exact ceea ce a făgăduit? Dacă aș avea putere să vă vindec, aș face-o cu siguranță, dar nu am.

Dumnezeu mi-a dăruit un dar mic. Eu nu sunt un predicator deosebit, nu am destulă școală, destulă educație ca să fiu predicator. Astăzi trebuie să ai pregătire teologică și să primești un titlu de doctor în teologie, dar inima mea arde pentru Dumnezeu și vreau să fac ceva pentru El; și cred că El aceasta prețuiește, nu educația noastră.

Nu demult, cineva mi-a zis: „Domnule Branham, părerea mea este că ești un om drăguț, însă sincer să fiu, cred că ești pe dos. Ești total în afara voii Sale, iar la sfârșit vei fi blestemat.”

„Vreau să-ți spun ceva,” i-am răspuns eu. „Să zicem că ai dreptate cu argumentele tale. Dacă sunt pe dos, deși nu cred aceasta, și aș ști că voi trăi o sută de ani și la sfârșitul vieții mele aș fi blestemat, și El îmi va spune: „William Branham, tu nu meriți să vii în cer la Mine! Du-te în întunericul de afară!” știi ce aș face? L-aș sluji în fiecare zi din viața mea, până când va trebui să plec. De ce? Pentru că am avut parte de multe binecuvântări nemeritate, din partea Lui. El înseamnă pentru mine mai mult decât viața mea.”

Tot ceea ce sunt și tot ce nădăjduiesc să devin, am primit prin marea Sa milă și îndurare. Eu am fost nenorocit, ticălos, sărat, orb și gol, dar în marea Sa îndurare, El m-a vindecat. Da, eu sunt tare și sănătos, prin harul lui Dumnezeu. Văd bine, am

ce să mănânc și să beau, am tot ce-mi trebuie, pentru că El a făgăduit că-mi va da tot ce-mi doresc, ci tot ce am nevoie.

Eu nu știu unde voi fi în ziua aceea, dacă voi fi alungat de El, dar dacă aș ști că sunt pe dos și Dumnezeu m-a ales să fiu pe dos, atunci vreau să rămân pe dos, pentru că vreau să împlinesc voia Lui. Știu că ceea ce spun este dur, însă nădăjduiesc s-o primiți în Duhul în care am spus-o. Vedeți, eu vreau să fac voia Lui. Dacă uneori mă rog pentru ceva, iar El nu-mi dă, mă bucur cât pot de mult când îmi spune: „Da.” Noi trebuie să ne rugăm tot timpul: „Doamne, să se facă voia Ta,” pentru că un „Nu!” care este în voia Lui, este mai mult decât un „Da!” care nu este în voia Lui. Așa trebuie să simțiți dacă Îl iubiți cu adevărat. Amin.

Când vorbesc despre El, nu mă mai pot opri. Oh, El este atât de real, atât de adevărat pentru mine! Prieteni, El este tot ce sunt, este tot ce pot să devin și este tot ce aștept și doresc să devin. Totul este în Isus Hristos, în Cuvântul Său.

În seara aceasta, eu sunt mulțumitor pentru mărturia Duhului Sfânt și pentru mesajul Său. Știu că unii dintre voi nu sunt de acord, însă așa cum v-am spus, eu sunt dator față de acest mesaj. Nouă ni s-a dat un semn, dar Dumnezeu nu trimite un semn numai ca să arate că El este Dumnezeu, ci întotdeauna semnul este urmat de un mesaj, de o Voce. Cred că știți cu toții aceasta.

Isus a venit cu semne și minuni, iar cât timp a făcut semne și minuni, a fost un Bărbat bine văzut. Dar când S-a așezat și a început să aducă mesajul, când a zis: *Eu și Tatăl una suntem.* Oh, aceasta li s-a părut pe dos! Era prea mult pentru ei, însă Glasul trebuia să urmeze Semnul.

Moise a primit două semne și fiecare avea un glas. Așa este. Nu demult, am predicat mesajul „Glasul semnului.” Semnul trebuie să aibă un Glas care aduce o schimbare. Așa este întotdeauna. Dacă nu se întâmplă aceasta, înseamnă că nu vine de la Dumnezeu.

Dacă vine un bărbat cu o slujbă deosebită și aparte, care este conform Bibliei, dar ține de vechea lui denominațiune, uitați-l, pentru că nu are nimic! Dumnezeu nu face așa ceva! Este ca mana stricată; este veche de 40-50 de ani, iar el încearcă să v-o servească acum. În Exodul lor, copiii lui Israel au primit în fiecare zi mană proaspătă. Așa este.

Noi nu trăim într-o epocă trecută și mâncăm mană proaspătă în călătoria noastră. Acum aș vrea să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul nostru, Tu ești viu, adevărat și prezent printre noi. Mă gândesc la harul Tău, Doamne, fiindcă Te-am văzut făcând atâtea lucruri mărețe; am văzut cum ai vorbit prin poporul Tău în limbi și cum ai dat tălmăcirea. O, Doamne, noi vedem cum vindeci bolnavii, deschizi ochii orbilor, șchiopii merg, surzii aud, mușii vorbesc. Ce Dumnezeu mare și puternic ești!

Tată, noi recunoaștem că ai promis aceste lucruri pentru zilele din urmă, și deși există multe imitații omenești, chiar și ele dovedesc că există un singur Dumnezeu adevărat.

Tată ceresc, descoperă-Te ca să vedem că ești Tu. Doamne, acum când oamenii vin în rândul de rugăciune, Te rugăm să Te înduri de ei, pentru că o facem pe baza făgăduinței Tale, care spune: „*lată semnele care-i vor urma pe cei ce cred...*” Aici stau frații predicatori, bărbații pe care Tu i-ai ales încă înainte de întemeierea lumii, ca să fie ceea ce sunt în seara aceasta. Tu ai știut încă înainte de a fi lumea, că în seara aceasta vom sta aici, de aceea ne rugăm pentru acești oameni bolnavi: pentru invalizi, pentru paralizați, pentru cei bolnavi de cancer și pentru toate celelalte probleme pe care le au cei aflați în rândul de rugăciune. Îngăduie ca ei să recunoască și să creadă că același Dumnezeu care cunoaște tainele inimii lor, îi vindecă numai dacă acceptă, privesc în sus și cred.

Dacă cineva ar fi privit spre șarpele de aramă și ar fi văzut în el numai o bucată de aramă prelucrată de un preot, nu ar fi fost vindecat niciodată, pentru că nu

Înțelegea despre ce este vorba.

La fel este și astăzi, Doamne. Dacă oamenii privesc spre un dar și spun că le va ajuta, înseamnă că nu au înțeles nimic. Darul este numai o legitimare a prezenței lui Dumnezeu, care este aici pentru a vă vindeca. Doamne, îngăduie să se întâmple aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Aș vrea ca pianistul sau pianista să cânte: „Medicul cel mare ne este aproape acum, iubitul nostru Isus.” Unde este pianistul?

Îmi amintesc de prima mea slujbă de vindecare în Fort Wayne, Indiana. La pian era o fată de la menoniți și cânta: „Medicul cel mare ne este aproape acum, iubitul, scumpul Isus,” iar pe platformă mi-a fost adus un copil mic, care era invalid. Când m-am rugat pentru el, copilul mi-a sărit din brațe și a alergat pe platformă, mama a leșinat, iar bunica a început să plângă.

Fata de la pian nu știa nimic despre penticostali, pentru că aparținea de menoniți, dar cânta. Părul lung îi cădea pe spate și a început să cânte în limbi cântarea aceasta:

„Medicul cel mare ne este aproape acum,

Iubitul, scumpul Isus.” Amin.

El este Același ieri, azi și în veci.”

Acum aș vrea să ne rugăm cu toții. Cei care veniți în rândul de rugăciune, aș vrea să vă gândiți că Isus a spus: „*Dacă crezi, te vei face bine!*” Voi credeți? Să cântăm împreună:

Medicul cel mare ne este aproape acum,

Iubitul, scumpul Isus.

El este aici cu mângâierea SA.

(Aș vrea să închidem ochii în timp ce cântăm)...

...Nu este mântuire în afară de Isus!

Ascultă cum se aude cântecul Îngerului!

O, ce dulce sunet de bucurie!

(Dumnezeule, Tatăl nostru, vino acum peste oameni!).

Cântă inima mea de bucurie

Isus, Isus, Isus!

El este prezent în timp ce treceți pe aici. Credeți-mă sau credeți voi personal că El este aici și rugați-vă cu toții pentru oamenii aceștia.

(Fratele Branham se roagă împreună cu predicatorii pentru bolnavi, în timp ce adunarea continuă să cânte).

Toți cei care cred, să ridice mâna și să spună: „Eu cred!”

Aici stă un bărbat... El este motivul pentru care am continuat să vorbesc. Are cancer în ultimul stadiu și merge cu cârje. În lumea aceasta nu există nici o posibilitate de scăpare pentru el, decât dacă îl vindecă Dumnezeu. Are cancer la intestine și va muri dacă Dumnezeu nu-și arată îndurarea față de el. Aș vrea să-i spun câteva cuvinte de încurajare:

Tu știi că medicii nu mai pot face nimic pentru tine, deoarece cancerul este într-un stadiu prea înaintat, ceea ce înseamnă că mai ai o singură șansă: pe Hristos. Frate, și eu voi muri într-o zi, iar dacă Isus întârzie să te ajute, vei pleca și tu, dar într-o zi va trebui să stau față-n față cu tine, la judecată.

Tu știi că totul este înregistrat, ca la televizor: fiecare mișcare, fiecare gest și fiecare cuvânt pe care-l spunem. Televizorul dovedește aceasta. El nu produce imagini, ci le transmite. Televiziunea a existat încă din zilele lui Adam; a existat și când Moise a trecut Marea Roșie și când Ilie era pe muntele Carmel, dar acum a fost descoperită de om.

Toate mișcărilor noastre și fiecare ton al vocii ne este înregistrat, iar în ziua judecății vom sta față în față cu toate acestea. Vom vedea fiecare mișcare, iar eu sunt conștient că trebuie să răspund de cuvintele pe care ți le spun ție acum. Da, va trebui să răspund, pentru că Dumnezeu mă va trage la răspundere pentru tot.

Dacă aș putea, te-aș vindeca pentru că mai ai foarte puțin timp la dispoziție, dar numai Dumnezeu te poate vindeca. Când am venit și m-am rugat pentru tine, am făcut tot ce am putut, iar dacă ar mai fi ceva ce aș putea face, aș face-o cu bucurie.

Aș vrea să te rog ceva. Tu ești vindecat pentru că Isus a spus: „*Prin rănilor Lui suntem vindecați.*” Dacă poți primi aceasta în inima ta, nu vei muri, ci vei trăi.

Noi știm că această „televiziune” este și în locul acesta, chiar dacă nu o putem vedea. Noi nu o putem vedea cu ochii aceștia, pentru că ei nu sunt făcuți să perceapă așa ceva. Simțurile noastre nu o pot percepe, ci este nevoie de un tub, de un cristal.

La fel este și cu Dumnezeu. Noi nu Îl vedem, dar știm că este aici, pentru că Isus Hristos este Același. Vedeți, El S-a dovedit ceea ce este. În ceea ce privește vindecarea, chiar dacă ar sta El însuși în persoană aici, nu ar putea face pentru tine nimic, dacă nu crezi. Dar El este aici pentru că ni S-a descoperit; este aici ca să te vindece și să te facă sănătos.

Doamna care stă în scaunul cu roțile mi-a zis: „Te-ai rugat pentru binecuvântare și mi-ai prorocit că voi avea un copil.” Totul s-a împlinit întocmai și ea a primit copilul.

Doamna care stă aici, a avut o operație la gură, apoi a paralizat. Noi întâlnim adesea asemenea probleme. Soră, știu că ești o creștină adevărată, și nu știu de ce a îngăduit Dumnezeu să ajungi aici. Poate din pricina credinței tale. Tu încerci să crezi, ca să te poți ridica din scaunul cu roțile. Ascultă-mă! Nu încerca, ci crede și se va întâmpla imediat.

Credeți și veți fi sănătoși. Voi, care stați în scaunele cu roțile, indiferent unde și cine sunteți, gândiți-vă că Hristos este prezent.

Voi întrebați: „Există cineva care vede tot ce se întâmplă.” O, da!

Chiar și cuvintele pe care le-a spus Isus Hristos când a fost pe pământ, circulă acum prin încăperea. Ele nu mor niciodată. Câți știu că acest lucru a fost dovedit științific? Ce este aceasta? Duhul Sfânt care ia Cuvântul scris și Îl împlinește. O, glorie!

El este aici. Domnul este acum aici. Noi am văzut atât de mult din ceea ce a făcut El, încât ne tulbură profund. O, dacă am putea cuprinde că nu este vorba de mitologie și nici de o exprimare teologică, ci este dovada a ceea ce a făgăduit El, și anume că se va arăta în ziua aceasta. Acum o face în văzul tuturor. Ce minunat! Nu este minunat?

Credeți? Crezi că nu vei muri? Crede și vei trăi și Îl vei slăvi pe Dumnezeu. Te-ai lăsat botezat? Ești creștin? Da, ești creștin și vrei să trăiești spre slava lui Dumnezeu. Atunci, du-te și trăiește, fratele meu! Trăiește în Numele lui Isus Hristos.

Soră, vrei să umbli spre slava lui Dumnezeu și să ai grijă personal de copilașul tău? Atunci du-te și fii bine în Numele lui Isus Hristos.

Faceți cu toții același lucru în Numele lui Isus Hristos și nu veți uita niciodată motelul Westward, pentru că prezența lui Dumnezeu a fost în seara aceasta aici. El nu privește la fața omului, ci vrea doar să credeți. Credeți acum? Amin. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Acum aș vrea să ne plecăm capetele. Cine este responsabil cu încheierea adunării? Fratele Mushegian... Vino aici, frate. El se va ruga în încheiere. Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze. Amin.

- Amin -